

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 1.126

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 30 noiembrie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
449. — Lege privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Estonia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 23 octombrie 2003	2	Decizia nr. 316 din 14 septembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirișilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe.....	11–13
Convenție între România și Republica Estonia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital.....	2–10	Decizia nr. 350 din 21 septembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.....	13–15
851. — Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Estonia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 23 octombrie 2003.....	10	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.972. — Hotărâre privind aprobarea stemei municipiului Bârlad, județul Vaslui.....	15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Estonia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 23 octombrie 2003****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Republica Estonia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 23 octombrie 2003.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 1 noiembrie 2004.
Nr. 449.

CONVENȚIE**între România și Republica Estonia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital**

România și Republica Estonia, dorind să promoveze și să strângă relațiile economice prin încheierea unei convenții pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Persoane vizate**

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2**Impozite vizate**

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate *impozite pe venit și pe capital* toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt în special:

a) în cazul României:

- (i) impozitul pe venitul realizat de persoane fizice;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe venitul agricol;
- (v) impozitul pe dividende;
- (vi) impozitul pe clădiri;
- (vii) impozitul pe teren,

denumite în continuare *impozit român*;

b) în cazul Republicii Estonia:

- (i) impozitul pe venit;
- (ii) impozitul pe teren,

denumite în continuare *impozit estonian*.

4. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acesteia în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3**Definiții generale**

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Republica Estonia, după cum cere contextul;

b) termenul *România* înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicția;

c) termenul *Estonia* înseamnă Republica Estonia și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Estoniei și orice altă zonă adiacentă apelor teritoriale ale

Estoniei asupra căreia, potrivit legislației Estoniei și în concordanță cu legislația internațională, pot fi exercitate drepturile Estoniei cu privire la fondul mării și la subsolul acesteia și la resursele lor naturale;

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice altă asocieră de persoane;

e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celui alt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celui alt stat contractant;

g) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului când asemenea navă sau aeronavă este exploatată numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

h) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor publice sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Estoniei, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

i) termenul *național* înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și orice persoană juridică, asocieră de persoane și orice altă entitate având statutul juridic în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Estoniei, orice persoană fizică având naționalitatea Estoniei și orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul juridic în conformitate cu legislația în vigoare în Estonia.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții în orice moment, de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la acel moment în cadrul legislației aceluși stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică, orice înțeles pe care îl are în legile fiscale aplicabile ale aceluși stat prevalând înțelesului pe care termenul îl are în cadrul altor legi ale aceluși stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat datorită domiciliului ori rezidenței sale, sediului conducerii, locului înregistrării sau oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acest stat și orice autoritate locală ori unitate administrativ-teritorială a acestuia. Această expresie, totuși, nu include o persoană care este supusă impozitării în acest stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse sau capital, situate în acest stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale acestora se vor strădui să rezolve problema de comun acord și să determine modul de aplicare a prezentei convenții în cazul unei astfel de persoane.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții, un proiect de construcții, de asamblare sau de instalare ori activitățile de supraveghere sau de consultanță legate de acestea constituie sediu permanent numai când un asemenea șantier, proiect sau activitate durează o perioadă mai mare de 6 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)–e), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. O întreprindere a unui stat contractant nu va fi considerată că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai pentru că aceasta vinde produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, care au fost expuse în cadrul unui târg temporar sau expoziții, la închiderea târgului ori expoziției menționate.

6. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7 — acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragrafele 4 și 5 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluiași paragraf.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuiilalt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent ori în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizate în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale. Navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Când deținerea unor acțiuni sau a altor părți sociale la o societate dă dreptul deținătorului acestor acțiuni sau părți sociale de a beneficia de proprietăți imobiliare deținute de societate, venitul din folosirea directă, închirierea sau din folosirea în orice altă formă a unor asemenea drepturi poate fi impus în statul contractant în care este situată proprietatea imobiliară.

5. Prevederile paragrafelor 1, 3 și 4 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unor profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod,

profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluiași sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluiași sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice ori similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi sunt aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă a statului contractant în care sediul permanent este situat.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie, totuși, să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi navale și aeriene

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant obținute din exploatarea navelor sau aeronavelor în trafic internațional sunt impozabile numai în acest stat.

2. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant,

și, în oricare dintre cazuri, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat și impune în consecință profiturile pentru care o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dividendelor.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende* folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte drepturi (inclusiv părți sociale) care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de acest sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale acesteia, chiar dacă dividendele plătite ori profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri ori venituri provenind din celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant, obținute și deținute efectiv de Guvernul celui alt stat contractant, inclusiv de autoritățile sale locale ori de unitățile sale administrative-teritoriale, de Banca Națională sau de orice instituție financiară deținută în întregime de acel Guvern, ori dobânzile realizate la împrumuturile garantate de acel Guvern sunt scutite de impozit în primul stat menționat.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare, și în special veniturile din efecte publice și venituri din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provind dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestuia. Totuși, când persoana plătitoare a dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent ori bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținându-se seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Comisioane

1. Comisioanele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Totuși, aceste comisioane pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestuia, dar, dacă beneficiarul efectiv al

comisioanelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 2% din suma brută a comisioanelor.

3. Termenul *comisioane* folosit în prezentul articol înseamnă plăți făcute către un broker, agent comisionar general sau oricărei alte persoane asimilate unui broker ori unui agent de către legislația fiscală a statului contractant din care provin asemenea plăți.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al comisioanelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin comisioanele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar activitățile pentru care se plătesc comisioanele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Comisioanele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestuia. Totuși, când plătitorul comisioanelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care sunt legate activitățile care generează obligația de a plăti comisioanele și aceste comisioane se suportă de acest sediu permanent ori bază fixă, atunci aceste comisioane se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma comisioanelor, ținându-se seama de activitățile pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Totuși, aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe* folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice (inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio ori de televiziune, transmisiilor destinate publicului prin satelit, cablu, fibre optice sau tehnologie similară), orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă ori procedeu de fabricație secret sau pentru utilizarea ori dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu

permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe sunt suportate de acest sediu permanent ori bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, avându-se în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă, potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 14

Câștiguri de capital

1. Câștigurile sau veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților mobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant, sau acțiunile la o societate al cărei capital constă în principal în asemenea proprietăți pot fi impuse în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății imobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unor profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în celălalt stat contractant.

3. Câștigurile realizate de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional de cea întreprindere sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării acestor nave sau aeronave sunt impozabile numai în acest stat.

4. Câștigurile obținute din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1—3, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15

Profesii independente

1. Veniturile realizate de o persoană fizică care este rezidentă a unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat contractant. Dar aceste venituri pot fi impuse, de asemenea, în celălalt stat contractant:

a) dacă are o bază fixă în mod obișnuit la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale, dar numai acea parte din venit care este atribuibilă acelei baze fixe;

b) dacă stă în celălalt stat contractant o perioadă sau perioade ce depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; în acest caz, numai acea parte din venit care este obținută din activitățile sale desfășurate în celălalt stat contractant.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20 și 22, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pentru această activitate pot fi impuse în celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant pot fi impuse în acest stat.

ARTICOLUL 17

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant, în calitatea sa de membru al consiliului de administrație sau al oricărui alt organ similar al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant, pot fi impuse în celălalt stat.

ARTICOLUL 18

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 15 și 16, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum este artistul de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile sale personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 15 și 16, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică veniturilor obținute din activitățile exercitate într-un stat contractant de un artist de spectacol sau de un sportiv dacă vizita în acel stat este în întregime sau în principal suportată din fonduri publice ale unuia sau ale ambelor state contractante ori ale autorităților lor locale sau ale unităților lor administrativ-teritoriale. În acest caz, veniturile vor fi impozabile numai în statul contractant în care artistul de spectacol sau sportivul este rezident.

ARTICOLUL 19

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 20, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acest stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, pensiile și alte plăți similare făcute în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat.

3. Termenul *anuitate* înseamnă o sumă determinată, plătită unei persoane fizice în mod periodic la scadențe fixe în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate ori determinabile, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plăți pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau autorității ori unități sunt impozabile numai în acesta.

b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat, și:

(i) este un național al acelui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant ori de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat ori acestei autorități sau acestei unități sunt impozabile numai în acest stat.

b) Totuși, aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile art. 16, 17 și 19 se aplică salariilor și altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 21

Studenti și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student ori un practicant sau un stagiar care este ori a fost rezident al celuilalt stat contractant imediat anterior venirii sale într-un stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul

educării sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara aceluia stat.

ARTICOLUL 22

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care vizitează un stat contractant pentru a preda sau a desfășura activități de cercetare la o universitate, colegiu ori la altă unitate de învățământ recunoscută în acel stat contractant și care este sau a fost imediat înainte de această vizită un rezident al celuilalt stat contractant va fi scutită de impozit în primul stat contractant menționat pentru remunerațiile obținute pentru predare sau cercetare, pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în scopul de a preda sau de a cerceta.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea în legătură cu care veniturile sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

ARTICOLUL 24

Capital

1. Capitalul constituit din proprietăți imobiliare la care se face referire în art. 6, deținut de un rezident al unui stat contractant și care este situat în celălalt stat contractant, poate fi impus în celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente poate fi impus în celălalt stat.

3. Capitalul constituit din nave și aeronave exploatare de o întreprindere a unui stat contractant în trafic internațional și de proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave și aeronave sunt impozabile numai în acest stat.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat.

ARTICOLUL 25

Eliminarea dublei impuneri

1. În cazul României, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Când un rezident al României realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impozitate în Estonia, România va acorda:

a) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluia rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Estonia;

b) ca o deducere din impozitul pe capitalul aceluia rezident o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în Estonia.

Totuși, această deducere nu va depăși în nici un caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în Estonia.

2. În cazul Estoniei, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

a) când un rezident al Estoniei realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prezenta convenție, pot fi impozitate în România, în afara cazului în care în legislația sa internă se prevede un tratament mai favorabil, Estonia va acorda:

(i) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluia rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România;

(ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul aceluia rezident o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în România.

Totuși, această deducere nu va depăși în nici un caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital în Estonia, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în România;

b) în sensul subparagrafului a), când o societate care este rezidentă a Estoniei primește un dividend de la o societate care este rezidentă a României în care deține cel puțin 10% din acțiunile sale având drepturi depline de vot, impozitul plătit în România va include nu numai impozitul plătit pe dividend, ci și partea aferentă impozitului plătit pe profiturile companiei din care a fost plătit dividendul.

ARTICOLUL 26

Nediscriinarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită ori mai împovărătoare decât impozitarea și obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Această prevedere, independent de prevederile art. 1, se aplică, de asemenea, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11, paragrafului 6 al art. 12 ori paragrafului 6 al art. 13, dobânzile, comisioanele, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat, în mod direct sau indirect, de unul ori de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică, independent de prevederile art. 2, impozitelor de orice fel și de orice natură.

ARTICOLUL 27

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă ori va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 26, aceluia stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezenta convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 28

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de prezenta convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor acesteia. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea ori urmărirea impozitelor sau cu soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluia sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a aceluia sau a celuilalt stat contractant;

c) se a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial, profesional sau un procedeu comercial ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 29

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 30

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție va intra în vigoare la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor legale interne, necesare intrării sale în vigoare. Prevederile prezentei convenții vor începe să producă efecte:

a) în cazul României:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare;

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, pe venit și pe capital, pentru impozitele percepute în fiecare an fiscal începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare;

b) în cazul Estoniei:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare;

- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital, pentru impozitele percepute în fiecare an fiscal începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până când va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța convenția pe căi diplomatice, prin remiterea unei note de denunțare scrise cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul oricărui an calendaristic. În această situație prezenta convenție va înceta să aibă efect:

a) în cazul României:

- (i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;
- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, pe venit și pe capital, pentru impozitele percepute

Pentru România,
Mihai Nicolae Tănăsescu,
ministrul finanțelor publice

în fiecare an fiscal începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;

b) în cazul Estoniei:

- (i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;
- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și impozite pe capital, pentru impozitele percepute în fiecare an fiscal începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, am semnat prezenta convenție.

Semnată la București la 23 octombrie 2003, în două exemplare originale în limbile română, estoniană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Republica Estonia,
Heiki Loot,
secretar de stat în subordinea premierului

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Estonia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 23 octombrie 2003

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției dintre România și Republica Estonia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 23 octombrie 2003, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 octombrie 2004.
Nr. 851.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 316**

din 14 septembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, excepție ridicată de Ovidiu Drăgan în Dosarul nr. 16.494/2003 al Judecătoria Iași.

La apelul nominal este prezent Vladimir Șuparschi, lipsind celelalte părți. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită respingerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 martie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 16.494/2003, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Ovidiu Drăgan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 încalcă dispozițiile art. 24, 44, art. 73 alin. (3) lit. m) și ale art. 115 alin. (1) din Constituție, republicată. În esență, se susține că textul criticat acordă unei persoane posibilitatea de a formula cerere de evacuare pe cale de ordonanță președințială în mod necondiționat, încălcându-se astfel dreptul de apărare al chiriașului. Arată că prin aceasta se aduce atingere și dreptului de proprietate al chiriașului asupra îmbunătățirilor aduse imobilului. Mai susține că textul de lege criticat reglementează regimul proprietății private, încălcându-se astfel prevederile constituționale cuprinse în art. 73 alin. (3) și art. 115, deoarece regimul proprietății private nu poate fi reglementat decât prin legi organice, nu și prin ordonanțe de urgență.

Judecătoria Iași consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate instituie o procedură specială derogatorie de la dreptul comun în materie de ordonanță președințială, în scopul soluționării acestor cauze, cu urgență și precădere, fără ca prin aceasta să fie încălcat principiul constituțional al garantării proprietății. Se arată că nu sunt încălcate nici dispozițiile constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, iar în conformitate cu art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al acestei instituții.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocând jurisprudența Curții Constituționale, arată că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legilor organice privește numai ordonanțele Guvernului emise în baza unei legi speciale de abilitare, nu și ordonanțele de urgență. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dreptului la apărare, precizează că procedura ordonanței președințiale nu aduce atingere acestui drept, pârâțul având posibilitatea de a uza de toate regulile procedurale pentru a dovedi netemeinicia pretențiilor reclamantului.

Și, în fine, se subliniază că textul de lege criticat nu contravine art. 44 din Constituție, republicată, ci, dimpotrivă, este o expresie a ocrotirii dreptului de proprietate privată, dat fiind faptul că recurgerea la ordonanța președințială este o „modalitate eficientă de ocrotire a dreptului de proprietate a reclamantului”.

Avocatul Poporului apreciază excepția ca neîntemeiată. În acest sens arată că prevederile legale criticate nu încalcă dreptul la apărare al chiriașului, dat fiind că acesta are la dispoziție căile de atac împotriva executării ordonanței președințiale. Mai mult, măsura evacuării, instituită prin textul de lege criticat, face parte din ansamblul procedurilor de judecată, instituite prin lege, modalitate de reglementare conformă cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată. Încălcarea art. 44 din Constituție, republicată, nu poate fi reținută, dat fiind că textul legal criticat reglementează exercitarea de către proprietar a prerogativelor dreptului său de proprietate asupra locuinței, și nu dreptul chiriașului de a obține despăgubiri pentru sporul de valoare adus locuinței.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de către autorul excepției, îl constituie prevederile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 23 mai 2001.

Prevederile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 11 alin. (2): „*Lipsa unui răspuns scris sau refuzul nejustificat al chiriașului sau al fostului chiriaș de a încheia un nou contract de închiriere în termen de 60 de zile de la primirea notificării îl îndreptățește pe proprietar să ceară în justiție evacuarea necondiționată a locatarilor, cu plata daunelor-interese, pe calea ordonanței președințiale.*”

Textele constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 24, 44, art. 73 alin. (3) lit. m) și ale art. 115 alin. (1) din Constituție, republicată, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 24: „(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”;

— Art. 44: „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietatea publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de orice altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) *Avea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*

(9) *Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”;*

— Art. 73 alin. (3) lit. m): „*Prin lege organică se reglementează:*

(...) m) *regimul juridic general al proprietății și al moștenirii;”;*

— Art. 115 alin. (1): „*Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare, între alte dispoziții, și la dispozițiile art. 24 și 44 din Constituție, republicată. Astfel, în Decizia nr. 42 din 4 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 3 aprilie 2003, Curtea a reținut că textul legal criticat recunoaște proprietarului dreptul de a cere în justiție evacuarea necondiționată, pe calea ordonanței președințiale, a locatarilor, cu plata de daune-interese, dacă aceștia din urmă nu răspund sau refuză nejustificat solicitarea ce le este adresată de a încheia un nou contract de închiriere. Întrucât, prin ipoteză, este vorba despre exercitarea de către proprietar a dreptului său de proprietate asupra locuinței — drept atestat printr-o hotărâre judecătorească definitivă —, dispozițiile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 reprezintă, neîndoind, o formă de protecție a proprietății private, iar nu o violare a acestei proprietăți.

De asemenea, asupra constituționalității prevederilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, prin raportare la prevederile art. 73 alin. (3) lit. m) și ale art. 115 alin. (1) din Constituție, republicată, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 125 din 26 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 15 august 2001, și Decizia nr. 220 din 3 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 28 iulie 2003.

În considerentele acestor decizii, Curtea a reținut, făcând referire la jurisprudența anterioară, că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legilor organice privește numai ordonanțele Guvernului emise în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând nemijlocit din textul art. 115 alin. (1) din Constituție, republicată. O asemenea limitare nu este prevăzută însă de alin. (4) al art. 115 din Constituție, republicată, referitor la ordonanțele de urgență, deoarece cazul excepțional ce impune adoptarea unor măsuri urgente pentru salvarea unui interes public ar putea reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice, care, dacă ar fi interzisă, interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției delegării legislative.

Din cuprinsul prevederilor art. 73 alin. (3) din Constituție, republicată, și al celorlalte dispoziții constituționale nu rezultă că reglementările relative la procedura civilă, în ansamblul lor, fac parte din domeniul legilor organice; fără îndoială, în conținutul unor asemenea reglementări pot exista și norme de domeniul legii organice care atrag deci adoptarea lor cu majoritatea prevăzută de Constituție pentru astfel de legi. Aceasta nu înseamnă transformarea tuturor dispozițiilor Codului de procedură

civilă în prevederi de natura legii organice. S-ar ajunge astfel la completarea Constituției, care reglementează expres și limitativ domeniile rezervate acestei categorii de legi, între care nu figurează dispoziții legale privind procedura civilă.

Soluțiile și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina modificarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Ovidiu Drăgan în Dosarul nr. 16.494/2003 al Judecătorei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 septembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 350

din 21 septembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Alexandru-Ioan Kilin în Dosarul nr. 1.807/2003 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, prin avocat Ion Dragne, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Apărătorul părții prezente solicită admiterea excepției, arătând că în speță este vorba de o situație similară cu cea reglementată de art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, text pe care Curtea Constituțională l-a declarat neconstituțional, întrucât încalcă prevederile art. 16 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, cu motivarea că examinarea

constituționalității unui text are în vedere contrarietatea acestuia în raport de textele din Constituție și nu în raport de alte dispoziții legale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.807/2003, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat**, excepție ridicată de Alexandru-Ioan Kilin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile art. 19 din Legea nr. 85/1992, contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție, republicată, privind egalitatea în drepturi a cetățenilor. Textul de lege este criticat din perspectiva faptului că el conține o reglementare diferită de norma similară din Legea nr. 10/2001. Astfel, autorul excepției arată că prin dispozițiile art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 se prevede „sanctiunea nulității absolute pentru actele de vânzare-cumpărare a imobilelor care nu au fost construite din fondurile statului (în această categorie intră și imobilele preluate de la foștii proprietari în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989)“. Prin prevederile art. 46 alin. (2)

din Legea nr. 10/2001 se instituie însă, în ceea ce privește contractele având ca obiect imobile preluate abuziv în același interval de timp, un caz de excepție de la sancțiunea nulității absolute, respectiv cazul în care părțile au fost de bună-credință la încheierea actului de vânzare-cumpărare. Se susține că, prin necorelarea celor două acte normative, se creează o discriminare între cetățenii care, cu bună-credință, au dobândit un imobil preluat abuziv înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cărora le sunt aplicabile dispozițiile art. 19 din Legea nr. 85/1992 și, respectiv, cetățenii care au dobândit, în aceleași condiții, un astfel de imobil după adoptarea Legii nr. 112/1995, cărora le sunt aplicabile dispozițiile art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001.

Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că analiza conformității textelor de lege cu prevederile Constituției se face prin raportare exclusiv la acestea din urmă, nu prin evaluarea comparativă cu alte acte normative în vigoare. Se apreciază că, în fapt, autorul excepției invocă un aspect legat de aplicarea în timp a legii civile, aspect ce excedează controlului de constituționalitate.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în temeiul art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al acestei instituții.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, că examinarea constituționalității unui text de lege se face exclusiv prin raportarea acestuia la dispozițiile constituționale. Se mai susține că cele două texte de lege comparate de către autorul excepției conțin reglementări aplicabile unor situații juridice diferite, iar încălcarea principiului egalității și nediscriminării există, așa cum a statuat Curtea Constituțională, atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, arătând că acestea se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație, și anume celor care au încheiat contracte de vânzare-cumpărare pentru locuințe construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, cu încălcarea dispozițiilor Decretului-lege nr. 61/1990 și ale Legii nr. 85/1992. Se arată că autorul excepției invocă o problemă de interpretare și aplicare a legii, iar nu una de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând Încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din

Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 19 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998.

Prevederile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 19: *„Contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea dispozițiilor Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi sunt lovite de nulitate absolută.*

Nulitatea poate fi invocată de orice persoană și pe orice cale.

Prefecții vor organiza depistarea acestor cazuri și sesizarea instanțelor judecătorești pentru constatarea nulității și restabilirea situației anterioare. Din sumele ce se restituie cumpărătorilor se va reține chiria aferentă perioadei de la contractare și până la restituire. Sumele restituite nu sunt purtătoare de dobânzi și nici nu se actualizează.“

Textul constituțional pretins a fi încălcat este cel al art. 16, al cărui conținut este următorul:

— Art. 16: *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.“

Autorul excepției susține că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât conține o reglementare diferită față de norma similară din Legea nr. 10/2001.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 19 alin. 3 teza finală din Legea nr. 85/1992, republicată, potrivit cărora *„Sumele restituite nu sunt purtătoare de dobânzi și nici nu se actualizează“*, Curtea constată că asupra constituționalității acestui text de lege s-a pronunțat prin Decizia nr. 70 din 27 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 10 mai 2001, constatând că este neconstituțional. Întrucât Curtea a constatat, printr-o decizie anterioară, neconstituționalitatea dispoziției legale criticate, aceasta, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu mai poate face obiectul unei excepții de neconstituționalitate, operând o cauză de inadmisibilitate, iar potrivit dispozițiilor alin. (6) teza întâi din același articol, dacă se ridică o astfel de excepție, instanța judecătorească trebuie să o respingă, pentru acest temei, printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

Așadar, excepția urmează a fi respinsă, ca inadmisibilă.

II. Examinând critica de neconstituționalitate privind celelalte dispoziții ale art. 19 din Legea nr. 85/1992, Curtea constată că, de fapt, autorul excepției invocă o problemă de necorelare dintre două dispoziții legale cuprinse în două acte normative diferite, respectiv art. 19 din Legea nr. 85/1992 și art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001.

În jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 81 din 25 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 8 iulie 1999), Curtea Constituțională s-a pronunțat în mod constant că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate și nu compararea prevederilor mai multor

legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

Considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. 3 teza finală din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Alexandru-Ioan Kilin în Dosarul nr. 1.807/2003 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții ale art. 19 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei municipiului Bârlad, județul Vaslui

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema municipiului Bârlad, județul Vaslui, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea elementelor stemei și semnificațiile acestora sunt prevăzute în anexa nr. 2.

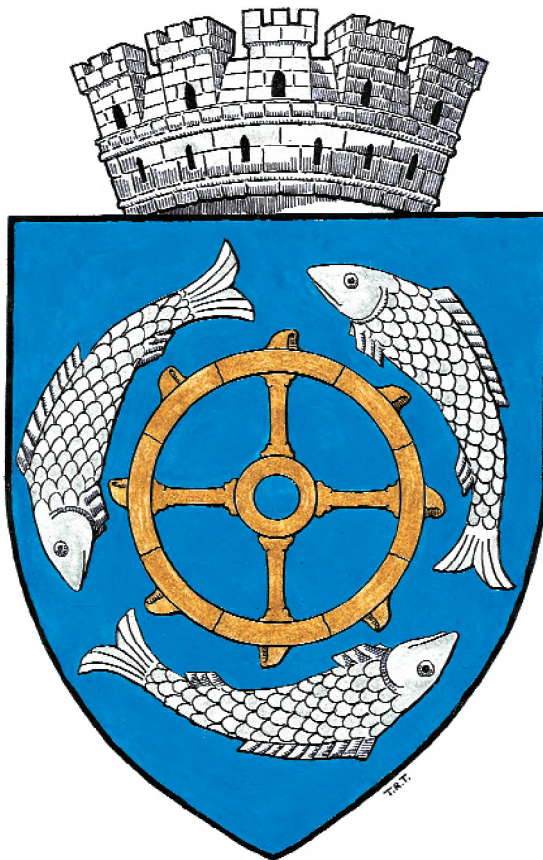
(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul administrației și internelor,
Marian Florian Săniuță
Ministrul delegat
pentru administrația publică,
Gheorghe Emacu

București, 16 noiembrie 2004.
Nr. 1.972.

STEMA
municipiului Bârlad, județul Vaslui

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei municipiului Bârlad, județul Vaslui

Descrierea stemei:

Stema municipiului Bârlad, județul Vaslui, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite.

În centrul scutului, pe fond albastru, se află o roată de moară cu patru spițe și opt cupe, de aur.

Roata de moară este înconjurată de trei pești de argint.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu cinci turnuri crenelate.

Semnificația elementelor însumate:

Roata de moară simbolizează numărul mare al morilor de apă și de vânt, caracteristice acestei zone.

Peștii de argint simbolizează bogăția în pește a râului Bârlad și a lacurilor din împrejurimi.

Coroana murală cu cinci turnuri crenelate semnifică faptul că localitatea are rangul de municipiu.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”